DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 5den AUGUSTUS, 1828. N. 31

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee

UITTREKSELS VAN NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Konstantinopel, 18*den Mei* — (Uit de *Etoile*) Sedert drie dagen zyn alhier vyf uit Missolong hi herkomstige zakken vol ooren en hoofden, benevens eenige vaandels en een jagthoorn, aangekomen.

Men verwachtte algemeen ook vier gevangen gemaakte Grieksche kapiteins te zullen zien aanbrengen; maar er loopt een gerucht, dat zy onder weg door eene bende insurgenten zyn bevryd geworden.

Men zegt dat de kapitein Pacha sedert drie dagen in de Dardanellen is, en dat hy verlof verzocht heeft om eenige dagen te Konstantinopel te mogen komen doorbrengen.

Sedert gisteren zyn de, gedurende dezen winter alhier uitgerust zware schepen des eskaders naar de Dardanellen gezeild. Dit eskader bestaat uit 4 tweedeks linieschepen, 4 fregatten en 10 à 12 vaartuigen van 20 à 28 stukken geschut; eene eerste divisie was reeds in den loop der maand April naar zee gezeild.

Men gelooft dat de Kapitan Pacha, gezamenlyk met Ibrahim, eenen aanval tegen *Hydra* en *Spezzia* gaat ondernemen.

Alhier loopt het gerucht, dat het gouvernement van Napoli di Romania naar Hydra verplaatst is, en dat alle Grieksche schepen naar Egina zyn ontboden, om zich tegen eenen aanval, waarmede de insurgenten zich van den kant der Ottomannische vloot bedreigd achten, voor te bereiden.

Triëste, 23*sten Mei*.—(Uittreksel uit de *Osservatore*). Een brief uit Konstantinopel van den 25sten April meldt het volgende. Uit Smirna wordt geschreven, dat de kommodore Hamilton met de Grieken in onderhandeling geweest over geweldenaryen, door Grieksche mistieks tegen Engelsche schepen gepleegd, hy heeft, zegt men, de uitroeying dier zeerovers geëischt. Zeker is het, dat de Engelsche brigantyn *the Alacrity* vier van deze mistieks by Ipsara in den grond geboord of verbrand heeft, en dat de kommodore naar Ipsara is gestevend, om aldaar eene landing te bewerkstelligen, en dit zeeverenest, in hetwelk een aanzienlyke schat koopwaren, de vrucht der zee-schuimeryën, verborgen ligt, te verdelgen. [*De styl van dezen brief toont genoeg, dat dezelve uit Konstantinopel herkomstig is.*]

Een andere brief uit Konstantinopel meldt, dat de Fransche admiraal *de Rigny* zich naar Napoli di Romania heeft begeven, en aldaar de door de Grieksche kapers genomene Fransche en ook Oostenrryksche schepen in vryheid heeft doen stellen, onder deze bevond zich ook het schip de *Kobara*, van Triëst met eene ryke lading naar Konstantinopel bestemd. Alle deze schepen zyn tot in de haven van *Milo* begeleid geworden.

Koblentz, 25*sten Mei* — De stoomvaart op den Ryn komt eerlang in vollen gang. De stoomvaartuigen Frederik Wilhelm, Nymegen en de Zeeuw varen thans geregeld tusschen Keulen, Rotterdam en Antwerpen. Met den eersten Juny wordt de vaart van Keulen herwaarts geopend. De Lodewyk, het fraaiste stoomjagt, hetwelk tot nog toe in de Nederlanden is gebouwd, is bestemd, om tusschen Mentz en Manheim te varen, en tevens zal het fraaije stoomjagt, hetwelk voor de vaart tusschen Mentz en Frankfort bestemd is, in gereedheid zyn. De stoomvaart heeft te weeg gebragt, dat de rangschippers, welke voorheen 14 dagen behoefden, om van Nymegen tot Keulen te komen, thans dien weg, door eene verbeterde inrigting omtrent het voorspan, in 5 dagen afleggen.

Parys, 27*sten Mei* — In de zitting van heden heeft de heer *Perrier* weder met de meeste behoedzaamheid in het midden gebragt dat de orde der Jezuïten in 1763 uit Frankryk gebannen zynde, de bisschoppen, welke aan dezelve het beheer van zeven seminariën hadden opgedragen, eene onwettige daad hadden verrigt, en dat hun bestaan hier te lande onwettig was; dat dus dit bestaan, in verband met de congregatiën, de hoogste onrust voor het vervolg moest inboezemen; inzonderheid, daar er onder die zoogenaamde kleine seminariën een was (dat van St. Acheul) hetwelk 12 à 1500 kwekelingen telde.

De minister heeft daarop aangemerkt, dat de verbanning van den jare 1763 onder het vorig bewind reeds als vervallen te aangemerkt, en dat buiten dien, Napoleon de Jezuïten als onschadelyk hebbende beschouwd, de notie generaal hoegenaamd behoefde te vreezen; dat het voor het overige nog niet was uitgemaakt, of men dit genootschap al of niet moest erkennen, maar dat men in het eerste geval niet zoude verzuimen eene wet, daartoe strekkende, voorte dragen. De heer *Perrier* heeft niet kunnen nalaten in het midden te brengen, dat de willekeur van Napoleon, die zich aan wet noch wettigheid stoorde, in dezen een kwalyk gekozen voorbeeld was, en dat de bestaande onrust op deze wyze in geenen deele zoude worden uit den weg genomen.

Den 28*sten Mei*.—Volgens berigten uit Rouen van den 27sten heeft men twee eskadrons kurassiers van Amiens derwaarts ontboden en nog andere maatregelen van voorzorg genomen, ten gevolge waarvan de werkzaamheden der missionarissen haren gang gaan, zonder dat de openbare orde daardoor gestoord wordt.

Den 31*sten Mei*.—Een brief uit Korfu, in den *Constitutionnel* medegedeeld, beweert dat Engeland, niet minder dan Oostenryk en Frankryk, schoon bedekter, den Grieken vyandig is. Daar dit schryven echter geene daadzaken en nog minder bewyzen inhoudt, kan men niet beslissen, of het inderdaad op eene gegronde kennis van Engelands bedoelingen berust, dan of het door den alleszins vergeeflyken nyd, van Missolonghi, zoo als by eenen, onder Engelsch gezag geplaatsten en door dat gezag in rug gehouden Griekschen staat, te hebben zien bezwyken, is ingegeven.

Het eerste schip onder de vlag der republiek Haïti is voor eergisteren te Havre binnen geloopen. Het heet *de Haïtier* en heeft brieven aan boord tot den 15den April.

Den 1*sten Juny*.—In de kamer der gedeputeerden beraadslaagt men thans over de uitgaven voor de landmagt. De generaal Sebastiani heeft gemeend, dat de thans bestaande verordeningen kostbaar en gebrekkig zyn; hy verlangde in vredestyd een staand leger van 200,000 man, en eene gelyke reserve, te zamen gesteld uit jonge lieden van 18 tot 22 jaren, die alleen in den wapenhandel werden geoefend en niet voor hun 22ste jaar onder de regimenten werden verdeeld. Hy aarzelde niet te betuigen, dat er misnoegen onder de troepen bestond, en wel, naar zyne meening, voor eerst, om dat de minister willekeurig te werk ging in het bevorderen van officieren en ten dezen niet lette op bewezen dienst of erkende bekwaamheid, en ten tweede, om dat zekere bekende party onder de Fransche geestelykheid haren invloed ook over de militairen uitbreidde en dezelve onderwierp aan eene menigte ongewone praktyken, die den soldaat verdroten, en die, naar des sprekers inzien, eer huichelary dan ware godsvrucht bevorderden; dat het aan een en ander was toeteschryven, dat officieren by honderden hun ontslag begeerden.

Het *Journal des Débats* gelooft dat eene aanzienlyke maatschappy alle krachten zal gaan inspannen om de Jezuïten, wier bestaan openlyk in de kamers is erkend geworden, naar aanleiding der tegen hen bestaande wetten te doen vervolgen.

Den 3*den Juny* — Zoo men zegt zou lord Cochrane op zyne reis naar Griekenland, zes gewapende en tot het bouwen van brandere ingerigte stoom vaartuigen met zich voeren.

Den 8*sten Juny* — Het *Journal des Débats* wekt twyfel omtrent de definitieve aanneming van het Russische ultimatum, en zegt dat de Turken aan hunne bewilliging een beding hebben willen hechten, waarby de teruggave der vestingen langs den Caucasus bepaald wierd; eene teruggave, welke de Russen by het traktaat van Bucharest in 1812 beloofd, doch nog slechts gedeeltelyk volbragt hebben. Rusland had tot de volledige teruggave niet willen komen, om dat de Turken, door middel dezer vestingen, het weghalen van slaven uit Georgie begunstigden, de onrusten in die gewesten aanstookten, en de koopvaart op de Phasis, tusschen Odessa en Tiflis belemmerden. De *Etoile* spreekt het artikel van het *Journal* tegen, zwygt wel is waar van de Turksche verklaring maar zegt dat een den 15den Mei van Konstantinopel vertrokken koerier te Parys de tyding gebragt heeft, dat de Reis Effendi den 11den eene nota ingezonden heeft, overeenkomstig met zyne mondelinge verklaring, dat de benoemde Turksche onderhandelaars op het punt waren om naar Bucharest te vertrekken, dat er andere benoemd waren om met de gemagtigden der Serviers te handelen en dat de extraposten, voor de Russische gezanten bestemd, reeds gereed lagen.

Een brief uit Lissabon in den *Constitutionnel* verzekert dat, op de tyding van het geval, waarin nu wylen de koning zich bevond, te Rio Janeiro in eenen buitengewonen staatsraad besloten was geworden 50 kerstis, met den jongen prins haren zoon, naar Portugal te zenden, om, volgens het voorbeeld der gemalin van den grondlegger der dynastij van Braganza, het regentschap te presideren.

Den 11*den Juny*.—Het Grieksche committé heeft brieven van den Heer *Eynard* te Florence, ontvangen, by welke deze verslag geeft, van de door hem sedert den val van Missolonghi genomene maatregelen. De door hem tot op heden, voor rekening, zoo van het Fransche als van het Zwitsersche committé gezonden voorraad, bedroeg 2 millioen 76 231 ponden van elf oncen aan meel, beschuit, ryst, mais en kaas, benevens 40,000 ponden lood. Thans was hy op het punt om nog eenen voorraad van 1,300,000 ponden aan mond behoeften en 80 000 ponden aan lood te zenden. Overigens had de Heer *Eynard* eene somma van fr 50 000 overgemaakt, tot losgeld voor een gedeelte der vrouwen en kinderen, welke noch hadden kunnen ontvlugten, noch het geluk hebben gehad by den val van Missolonghi den dood te vinden; deze som bestaat uit fr. 30 000 van het Parysche en fr. 15 000 van het Zwitsersche committé, benevens fr. 5,000 van den Heer *Eynard* zelven.

Den 12*den Juny*.—Na Griekenland is misschien Spanje het land van Europa, waaruit men de onzekerste en tegenstrydigste tydingen ontvangt. Blykbaar overdryft elke der partyen hare berigten. Nu laatstelyk is dit weder bysonder het geval geweest, met de bewegingen in de zuidelyke provinciën, alwaar eene verzameling van gewapenden onder *Corona* en andere hoofden zich geruimen tyd heeft staande gehouden, en misschien nog houdt. Sommigen wilden dat zyne bende uit een gegaan en hy zelf naar Gibraltar gevlugt was, anderen ontkenden dit regtstreeks. Het *Journal des Débats* behelst heden eenen brief uit Madrid van den 1sten Juny, welke omtrent dit onderwerp de volgende berigten bevat:

"In onze *Gazeta* van heden lezen wy het volgende artikel: "Het gouvernement bevel aan den kapitein generaal van Sevilla gegeven hebbende, om onverwyld maatregelen te nemen ter snelle verdelging der bende van het hoofd *Corona*, heeft gemelde kapitein generaal een rapport ingezonden, berigtende dat, *omstreeks de helfte der maand Mei*, de bedoelde bende verstrooid geworden was en dat, volgens opgaaf van verscheidene personen *Corona* naar Gibraltar gevlugt was, twee zyner medgezellen zich te Antequerra verborgen hadden, en dat, van de twee overige, de een, *Centeno* geheeten door de zevende kolonne gedood was, terwyl de ander, met name *Rosales*, verdwenen was, zonder dat men wete wat er van hem geworden is."

De *Constitutionnel* berigt, dat grootvorst Constantyn by het kroningsfeest te *Moskou* niet verschynen zal, en dat de reden, welke daarvoor gegeven wordt, is deels de vrees dat deszelfs tegenwoordigheid de hartstogten wederom aan het gisten mogt brengen, deels de bezorgdheid voor Polen, welks ontroerde toestand niet gedoogt, dat de prins zich verwydere.

De *Vriend der Wet* van Hydra behelst, in deszelfs No. 192, eenen brief van zekeren Heer *Savigren*, eenen Franschman, in dienst van Mehemed, onderkoning van Egypte. Volgens dit schryven zou deze landvoogd by zekere gelegenheid aan de hem dienende Europeanen gezegd hebben: "Vrienden, gy weet, dat ik altoos getracht heb, uit de barbaarschheid te geraken, waarin myne natie gedompeld is. Ik heb, tot bereiking van dit oogmerk, al wat mogelyk is beproefd; maar gy weet ook, hoeveel hinderpalen my in den weg gelegd worden door den dommen divan, die alle verlichting weerstaat. Het oogenblik is daar, ... myne bedoelingen te vervullen. Het ... gouvernement der Helenen heeft de ... Arabieren, die ik in deszelfs land geworpen heb, niet weten te overwinnen, en ik ben ... armee te onderhouden, tot dat ik de ... hoe myne zaken met de Porte staan. ... een eind aan de dingen van Griekenland, en zult gy zien, waartoe ik in staat ben en tot welk eenen trap van luister ik myn land zal verheffen. Tot nu toe moet ik zekere betrekkelykheden in acht nemen." Vervolgens hadden de Europeanen, aan welke deze rede gerigt was, trouw aan den Pacha, vriendschap aan de Franschen en haat aan de Kapotschen moeten zweren. No. 193 van den *Vriend der Wet* doet verslag van Fabviers verrigtingen in Euboea; hy noemt de onderneming eene proeve en zegt dat by den aftogt, die door gebrek aan levensmiddelen noodzakelyk geworden was, 10 man gesneuveld en 50 gekwetst zyn.

Venetië, 2..*sten Mei* — Alhier is ontvangen an

algemeen in omloop het volgende officieel berigt van Missolonghi's val.

" *Salona, den 17den Mei.*

" De hoofden van het garnisoen van Missolonghi aan het gouvernement, saluut!

" De stad, welker verdediging gy ons hebt toebetrouwd, is in de handen des vyands, maar, verkeerd in eenen uitgestrekten puinhoop, die honderden onzer dapperen, rustende op duizenden van vyandelyke lyken, bedekt. Wy zullen niemand beschuldigen; alle Grieken hebben hunnen pligt betracht, en van boven van onze muren hebben wy de vruchtelooze pogingen onzer vloot, om ons ter hulp te komen, aanschouwd. Maar by den God der Christenen lag zulks anders besloten. Gedurende drie dagen ten prooi aan de plagen van de verschrikkelykste aller rampen, den hongersnood, besloten wy, alvorens in de magt onzer vyanden te vallen, de stad te ruimen. Onze vrouwen wilden ons vergezellen; helaas hoe konden wy deze onze geliefde wederhelften, de hoop op redding ontzeggen. Hun verzoek werd aangenomen. De uiterste verdediging der stad werd toebetrouwd aan de edelmoedige vaderlandsminder gryssards en der gewonden, dié zich niet sterk genoeg gevoelden, om ons in den uittogt te verzellen.

" Op den 22sten, des avonds ten acht ure, openden wy de poorten der gewyde stad. Tegen alle verwachting vonden wy de barbaren gereed om ons te ontvangen. Onze verbazing was ten top, en tot op dezen dag is het ons onbekend, hoe de vyand berigt van ons voornemen heeft kunnen erlangen. Slechts dit kunnen wy U verzekeren, geen der dapperen onzer bezetting heeft zynen roem door verraad bezoedeld. Sommige zyn als helden gesneuveld, andere leven nog, maar ademen niets dan wraak.— Hoezeer ook voorbereid, zyn echter de bajonetten der barbaren tegen onze zwaarden onbestand geweest. Na eene vreesselyke slagting, werden de in orde geschaarde kolommen doorbroken, en wy bereikten het gebergte. Onze vrouwen en kinderen bezweken meerendeels in dezen stryd, maar de barbaar heeft niets dan lyken, geen enkele Griek is levend gevangen. In het naaste gebergte gekomen, namen wy eenige uren rust, en met het aanbreken van den dag rukten wy op naar Salona, alwaar wy ons sedert vier dagen ten getalle van 1800 bevinden. Nog vele onzer broederen zyn mede gered en in het gebergte verspreid; zy zullen zich wel ras by ons vervoegen.

" Bestuurders van Griekenland, gy, aan welken de natie de edele taak heeft toebetrouwd van haar lot te bestieren, verliest geenen moed. Zoo gy vertrouwen in ons stelt, zyt trotsch van nog te leven tot wraak der verdelgde graven van den onsterfelyken *Marcos* en van den edelmoedigen Brit, die ons zyne zangen, zyne liefde en zyn leven heeft gewyd. Missolonghi verzelt ons alom; het bloed, dat in onze aderen stroomt, is nog hetzelfde. Voedsterlingen van Griekenland en van het onheil, zyn wy altyd dezelfde mannen die deszelfs vryheid en onze heilige regten verdedigd hebben, zoo op het steil gebergte van Souli, als op Missolonghi's geteisterde muren. Wy verwachten uwe bevelen, en zyn gereed dezelve, ten koste van onzen laatsten druppel bloeds, te volvoeren.

" De bevelhebbers van het garnisoen van Missolonghi,

(get.) " NOTHIS BOTZARIS, KITZOS TZAVELLAS."

's Gravenhage, 31sten Mei.— Den eersten January heeft de baron *van der Capellen*, in het byzyn van de Nederlandsche overheden, de uitoefening van het hoog gezag in Nederlandsch Indie, met eene zeer belangryke aanspraak, plegtstatig aan den luitenant gouverneur, den generaal *de Kock*, opgedragen.

In deze aanspraak gewaagt Z. E. van zyn, op s'konings begeerte, verlengd verblyf op Java; van het bekomen verlof, om in 1824 naar het vaderland te mogen terug keeren, en van de redenen, welke hem hebben genoopt, om nog eerstyds de reize naar de Molukken en Celebes te ondernemen, ten einde zich in persoon te overtuigen van de daar te lande tot stand gebragte verbeteringen. Z. E. meent, dat het gedrag van de koningin van Boni, op Celebes, zoodanig is geweest, dat de waardigheid van het gouvernement en deszelfs betrekkingen tot de bondgenooten gebiedend vorderden dat hare trouwlooze aanval krachtdadig werd afgeweerd; maar dat, de klem van het Nederlandsch gezag, door de dapperheid der troepen, onder de bevelen van den generaal *van Geen*, hersteld zynde, de magt van Boni zoodanig is gefnuikt, dat een tweede aanval van dien kant met veel mindere inspanning kan worden afgeslagen.

Vervolgens spreekt Z. E. van den onverwachten opstand in het hart van Java van een oproerig vorst, die zyn eigen hof ontrouw is geworden;—een opstand, die de meeste aandacht, en de krachtigste maatregelen heeft gevorderd. Z. E. verklaart, dat hy zoude hebben getwyfeld, of hy in dergelyke omstandigheden het eiland moest verlaten, doch dat s'konings stellig bevel, om in 1825 terug te keeren, ten einde Z. M. de noodige inlichtingen te geven, in verband met de benoeming van eenen opvolger, hem ten dien aanzien den weg voorschryft, dien hy te volgen heeft;—en dat hy ook de eindelyke beöordeeling van zyn gedrag gerustelyk aan zynen monarch overlaat.

Vervolgens heeft Z. E. kortelyk gewaagd van al wat sedert zyn beheer in de kolonien is verrigt, ter bevordering van welvaart, verbetering van handel, verbreiding van onderwys, handhaving van goede orde en tot het herstel van de zoo vervallen koloniale gebouwen, en dit verslag geëindigd, met de aanmerking, dat de donkere wolken, die op Java den gezigteinder bedekten, wel zyn opgeklaard, doch nog niet geheel verdwenen, maar dat, ofschoon het zwaard nog niet kan worden opgestoken, en de voorname aanleggers van den opstand nog niet zyn ter onder gebragt, men echter met grond mag hopen, dat dit tydstip niet verre af zal wezen.

Z. E heeft zyne aanspraak besloten met alle de aanwezigen, in de treffendste bewoordingen, te danken voor de diensten, welke zy aan den Staat hebben bewezen, en de verknochtheid, welke zy aan hem hebben betoond. Z. E. heeft eindelyk by eene dagorde de zee en land troepen op de eervolste wyze zynen dank te kennen gegeven voor den moed en de volharding, met welke zy, te midden van onbedenkelyke vermoeyenissen, eed en pligt getrouw zyn gebleven;—van zyne verwachting, dat zy op dien weg zullen voortgaan, en van zyn ernstig voornemen, om hen lieden in Z. M. byzondere bescherming aan te bevelen.

Den 4den Juny.—Naar aanleiding van de daartoe, door Z. E. den commissaris generaal van oorlog gedane voorstellen, heeft Z M., in de afgeloopene maand, goedgevonden, by onderscheidene opvolgende besluiten, te bepalen: dat de inspecteur generaal van den geneeskundigen dienst der land en zeemagt voortaan, in al zyne dienstbetrekkingen, als zoodanig beschouwd zal worden den rang te bekleeden van generaal majoor; zynde voorts door Z. M. al verder bepaald, dat de rang van eersten officier van gezondheid by de landmagt gelyk zal zyn aan dien van majoor; de rang van officier van gezondheid of apotheker van de eerste klasse, aan dien van kapitein, en voorts, naar evenredigheid.

Zynde dien ten gevolge, alle militaire autoriteiten gelast, om, zoo wel den inspecteur generaal van den geneeskundigen dienst, als de verdere officieren van gezondheid en apothekers die eerbewyzingen toe te kennen en te doen geven, waarop zy, overeenkomstig die bepalingen, aanspraak hebben.

Haarlem, 31sten Mei.—Regtstreeksche berigten uit Batavia van den 11den January melden, dat de Nederlandsche troepen wel is waar nog van tyd tot tyd slaags waren met de muitelingen, doch dat dezelve telken reize werden verjaagd, en dat het meer en meer bleek, dat de menigte moede werd van aan de inblazingen van enkele kwalykgezinde hoofden gehoor te geven en zich alzoo aan een voortdurend gevaar bloottestellen.

Volgens berigten van den majoor Elout van den 4den January, was de rust in het Madionsche weder hersteld; keerde de menigte naar hare haardsteden terug, en werd de landbouw hervat.

Den 9den Juny.—Volgens het dagblad van Batavia van den 18den January ll., heeft men destyds aldaar berigt gekregen, dat de beruchte *Korto Dirdjo*, hoofdbewerker van den opstand in het Madionsche, door alle de zynen verlaten, getracht had, om naar *Diepo Negoro*, een der oproerige vorsten van Djocjocarta, te vlugten, doch dat hy door de gewapende magt van den pangerang *Mangko Negoro*, een der inlandsche vorsten en bondgenooten der Nederlanders, was opgeligt en gevangen genomen, terwyl dezelfde vorst den pangerang van Cerang van zeer naby bleef vervolgen.

De tommongong *Soeno di Logo*, in het gebied van Cjorjocarta, welks trouw sedert een geruimen tyd verdacht was voorgekomen, had destyds gewigtige diensten bewezen, en van den generaal *van Geen* verkregen, dat ter zyner bescherming eene benting zoude worden opgeworpen.

De regentschappen Selomane, Gowing en Segalo waren weder rustig; de hoofden hadden zich onderworpen; de kendalsche hulptroepen zouden naar hunne haardsteden terug keeren en door een corps vrywillige, bezoldigde inlandsche troepen uit de regentschappen zelve vervangen worden.

Men had op Batavia gunstig berigt van Makassar tot den eersten December; het was aldaar rustig; onderscheidene hoofden, voorheen afvallig, hadden zich weder onderworpen, en van het hof van Boni had men nog niets vernomen.

Londen, 3den Juny.—Men meldt uit Colombia, dat het bestuur aldaar moeilykheden heeft met een geestelyke, die de supremitie der geestelyke regtbank ten zynen opzigte inroept, en met den generaal *Paez*, die zich boven de burgerlyke wet verheven acht; doch dat hetzelve in beide gevallen de bovenhand schynt te zullen behouden.

Den 10den Juny.—Men heeft hier tyding van Batavia, tot den 2den February. Zy is aangebragt door eenen te rug gekeerden China's vaarder. Het eiland Java was in volkomen rust (*perfectly tranquil*). Er waren reeds versterkingen uit Nederland aangekomen en ons retour schip had, een dag zeilens van Java, het Nederlandsche fregat Bellona gepraaid, vol troepen en met vyf millioen guldens aan boord. (*De Nederlandsche lezer zal zich herinneren, dat dit het schip is op hetwelk zich de nieuwe gouverneur generaal. Burggraaf* Fabus de Cbisignies, *heeft ingescheept.*)

Onze gelastigde, de heer Mories, is, aan boord van het fregat Pyramus, uit Mexiko en laatstelyk van Nieuw York alhier terug gekomen.— Het doel van deszelfs bezoek in Noord Amerika, over welken reistogt zeer veel gegist geworden is, was, volgens den *Courier*, om te vernemen, hoe de regering der Vereenigde Staten gezind mogt zyn, met betrekking tot de Spaansche magt, welke zich aan de Havannah verzamelde. Het eskader bestond uit een linieschip en zes fregatten, met 3000 man troepen aan boord. Daarenboven zag de Heer Morier te Nieuw York een groot fregat, hetwelk door verscheidene personen werd uitgerust en in-gerigt tegen Colombia bestemd was. De *Courier* zegt niet, wat het bevinden van den heer Morier met betrekking tot het doel van deszelfs zending geweest zy. Vroegere berigten in onze andere papieren willen, dat er te Mexiko zeer veel jaloezy tusschen de Engelsche en Amerikaansche gelastigden bestaan heeft, en dat de pogingen van den Heer Morier, om het nog hangende geschil wegens het traktaat met Engeland te vereffenen, mislukt zyn, voornamelyk door tegenwerking van den Amerikaanschen minister, den Heer *Poinsett*. Het was den 27sten Maart, dat de Pyramus van Vera Cruz vertrok, aan boord hebbende ongeveer een half millioen dollars, van welke byna 300 000 tot betaling der in October vervallende Mexikaansche dividenden bestemd zyn. Op dit schip is eene proeve genomen met de onlangs uitgevondene yzeren boegspriet en andere van yzer gemaakte deelen der scheeps tuigaadje; de officiers verklaren, dat zy in het gebruik volkomen voldaan zyn.

Barcelona, 3den Juny.—Onze courant behelst den volgenden officielen brief, den 27sten Mei gedagteekend en door den kommandant der marine te Mahon aan den kommandant der marine te Barcelona geschreven: " Heden is in deze haven ten anker gekomen de oorlogs golet der Vereenigde Staten van Amerika, de Pompoise, vier dagen reis van Algiers. De scheeps luitenant, Heer Benjamin Cooper, welke dit vaartuig kommandeert, heeft verklaard, dat een Algerynsch eskader, uit eene korvet en vier goletten bestaande, kort te voren onder zeil gegaan was, maar dat hy niet wist werwaarts en tegen wien deze scheepsmagt bestemd was."

Frankfort, 6den Juny.—Men leest in het half officieel oostenryksch blad, dat eene afdeeling van 400 beschlis reeds uit Bucharest naar de Donau op marsch is, en dat de overige turksche troepen, in kleine afdeelingen, zullen volgen.—De Hospodar van Wallachije heeft, even als voor het uitbreken van de onlusten in 1821, 240 beschlis aangeworven en in dienst gesteld.

Naar luid der Oostenryksche opgaven zouden de bewoners van Hydra zich den 3den Mei met geweld tegen het vertrek van de Primaten naar de algemeene volksvergadering te Piada hebben verzet:—zoude Maurocordato van alle gezag hebben afstand gedaan en Hypsilanti als voorzitter der vergadering zyn benoemd;—en zoude eindelyk de generaal Goura, als vertegenwoordiger van de romeliotische opperhoofden, almede in Piada zyn verschenen. Volgens dezelfde opgave hebben de bevelhebbers der Engelsche en Fransche zeemagt zeer ernstige maatregelen genomen tegen de zeerooveryen, welke den Grieken worden te last gelegd.

Naar luid van berigten, afkomstig van eene meer onpartydige zyde, zoude de krygsmagt van Ibrahim den 18den Mei nog in en om Patras gelegerd zyn; altyd versterking afwachtende alvorens den togt in het binnenland van den Peloponesus aan te nemen, en zoude Colocotroni de bevolking van dat schiereiland, op hetwelk de val van Missolongi een diepen indruk had gemaakt, by voortduring oproepen en aanmanen, om toch den krachtdadigsten tegenstand te biedeo.

Hamburg, 6den Juny.—Men verneemt uit Petersburg van den 21sten Mei, dat de krooning, uithoofde van het overlyden van keizerin Elisabeth, tot in September zoude worden uitgesteld, en dat het gerucht aldaar liep, dat de markies de Ribeaupierre, benoemd als Russisch embassadeur by de verhevene Porte, zich gereed maakte, om de reis naar Konstantinopel te aanvaarden.

Brussel, 12den Juny.—Het Nederlandsche fregatschip Magnanime, kapitein Sierzes, den 6den September van Antwerpen en den 10den van Vlissingen vertrokken, is den 30sten January te Lima gearriveerd, aan boord hebbende den Heer A. Serruys, consul van Z. M. en tevens agent der Handels Maatschappy. Dit schip was het eerste, hetwelk eene Europesche vlag in de haven van Callao, na dat deze plaats aan de Amerikanen is overgegaan, heeft doen wapperen. De heer Serruys heeft zich terstond naar den president, generaal Bolivar, begeven, die hem met zeer veel onderscheiding ontvangen, hem op een groot maal genoodigd en nevens zich aan tafel geplaatst heeft, en de gunstigste gezindheid voor den handel der Nederlanden heeft doen blyken.

Rotterdam, 12den Juny.—Gisteren ochtend is Zyne Excellentie de Secretaris van Staat, afgetreden Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, de Baron van der Capellen, met mevrouw zyne gemalin en gevolg per stoomboot uit Londen alhier in gezondheid aangekomen. Twee der talryke schepen, die op de reede lagen, beide op Indië varende, de Vrouw Maria en de Jonge Jacobus, begroetteden Zyne Excellentie met een saluut, dat zy by zyn vertrek herhaalden. Na zich een weinig by den Heer Schoutbynacht Mosquetier te hebben verfrischt en een gul aangeboden diner by den Heer van Hoboken op zyn buitengoed aangenomen te hebben, heeft Zyne Excellentie zyne reis naar 's Gravenhage voortgezet.

's Gravenhage 13den Juny.—Z. E. de Baron G. A. G. P. van der Capellen, gewezen Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, is gisteren in deze residentie aangekomen en allereerst by Z. E. den Heer Staatsraad, Gouverneur van Zuid Holland, afgestapt, en heeft daarna, met zyn gevolg het hotel Bellevue betrokken.

*** *OVERLEDEN*—Op den avond van Vrydag den 28sten July, Mevrouw Anne Sophie Berch, geboren Urdaal, in den ouderdom van 84 jaren.

Den 1sten Augustus 1826.

BY dispositie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden dd. 23sten July ll. No. 518, is de Heer J. C. Gäerste benoemd tot 4de Klerk ter Secretary van den Raad van Policie dezes Eilands.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

**** ONDERTROUWD.*

PIETER THEODORUS HUYBREGTS,

EN

ANNA SOPHIA RYNING MULLER

Geboren DEWINDT.

Curaçao den 4den Augustus 1826.

Lÿst der sedert den 28sten Julÿ tot den 4den Augustus aangebragte en onafgehaalde brieven.

J. J. Pool	Ma. Paolina
R. D. Merida	Ma M. Nicolaas
J. M. Koops	Juan Losir
Manuel Lopes Delgado	Maria Isabel
David Caprilos	J. van der Horst
Domingo Esparsa	Daniel Lopes Penha
Antonio Mattey	H. Ketjen
Juan de Guruciaga	M. J. Beevers
J J Henriquez	Pieter Leggers
J. A. Jesurun	Antony Landra
B. Robinson	W. C. Pontier
David Geerste	Wessel Knap
Jacob Senior Jr.	Dewed. Fielips
M. J. Simon	D. Beevers
G. Albertier	Falentyn Styndors
J. de la Cruz Cherino	W. C. H. Halverhoot
J Delvalle	J Spanjaard
S Visser	Robertus Wilzon
J. M Tam	J. B. Hendriks
Susana Steeling	Andre Daniel Marges
Josef Maria Pano	Klaas De Vries
Rosita de la Rosa Bocanegra	N. C. Byl
	G. F. Krebs
Ma. de los Santo	H. A. De Reyger
Maria Bernadina	A. Kuipen
D. Guillon	P. De Bok
J. N. Cabrera	Charles Louis Badens

Curaçao den 4den Augustus 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS

1. brik Maria & Jacoba, Bart, Amsterdam, laatst van St. Eustatius en St Martin
golet Grand Maria, Gäerste, jr. St. Martha
2. —— General Sucre, Boardman, P. Cabello
—— Caraqueño, Ramires Coro
3. brik General Paez, Clark, New York
golet Anita, Hansen, St. Jans Baai

UITGEKLAARD—JULY.

29 bark *Maria Manuela*, Fernandes, Coro
brik Almelo, Smit, Amsterdam
bark Gl. Armario, Nathan, Comana
31. brik La Seyne, Briffaut, Bordeaux
golet Union Filantropica, Domingues, Coro

AUGUSTUS.

3. —— De Gezusters, Wever, Aruba
4. —— Perseverance, Boom, Camarebo
—— Yrene, Rola, Guadeloupe

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 6den Augustus ten 9 ure.

Predikdienst door Ds J. Muller, J. A. Z.

☞ Het gewigt van het Brood is hetzelfde als in de voorledene Week 21 en 22 Oncen.

Op den 2den dezer is alhier de verjaring des Geboorten Dag van Zyne Koninglyke Hoogheid Prins Willem Alexander Frederik Konstantyn Nikolaas Michael, tweeden Zoon van den Prins van Oranje, op de gewoonlyke wyze gevierd.

Met de aankomst alhier van het Nederlandsche brikschip Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart, met 44 dagen reis van Texel, hebben wy Nederlandsche kouranten ontvangen loopende tot den 16den Juny; uit dezelve hebben wy eenige nieuws artikelen getrokken, welke onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden. De Maria & Jacoba is drie dagen te St. Eustatius en St. Martyn aangeweest. Als passagiers zyn hiermede aangekomen, van Amsterdam de Heer J. Weymer, en van St. Eustatius de Heer Cordos.

Het Nederlandsche brikschip Almelo, kapitein T. Smith, is op den 31sten dezer van deze haven naar het Moederland vertrokken, hebbende aan boord als passagiers, den Heer H. Schouten en Echtgenoot.

Met de 'sRyks Pakket Sirene, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse A. Klein, zyn op den 1sten dezer van Nederland alhier aangekomen, om van dit eiland naar derzelver respective bestemming te vertrekken, de navolgende Heeren; namelyk:

Jonkheer P. A. J. L. Ridder de Stuers, Konsul Generaal van Z. M. den Koning der Nederlanden te Santa Fé de Bogota in de Republiek van Colombia.

De Heeren J. H. Haefkens en J. van Drunen, respectivelyk Konsul Generaal en Vice Konsul voor de Republiek van Guatemala; en de Heer J. Travers, Konsul voor Truxillo, in Centraal Amerika, benevens de Heer F. G. Klatt, Secretaris van den laatstgenoemde.

Volgens partikuliere brieven vernemen wy dat de Weledele Gestrenge Heer H. W De Quartel, Kapitein Luitenant ter Zee, Ridder der Militaire Willems Orde, Afgevaardigde van wege het Nederlandsche Gouvernement by de Gouvernementen van de Nieuw Gevestigde Staten op de Vaste Kust van Zuid Amerika, zich op den 1sten Juny ll. te Nieuw York bevond.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Maracaybo, den 16den July.

" Te Bogota heeft men op den avond van den 17den Juny drie hevige schokken eener aardbeving gevoeld; de muren der kerken en kloosters en andere groote gebouwen hebben daardoor vele schade bekomen. Byzondere brieven melden dat de meeste der inwoners bevreesd geworden zynde, Bogota verlaten en de wyk genomen hebben in hutten buiten de stad."

By the arrival of the American brig General Paez, we received New York papers up to the 8th of July, from which the following are extracts:

NEW YORK, JULY 7.

From the Boston Courier.

Death of Mr. Adams.—Among the incidents which will forever render the fiftieth anniversary of the fourth of July, 1776, memorable, is the decease of JOHN ADAMS, who died at his seat in Quincy, on that day, at about 6 o'clock in the afternoon, in the ninety second year of his age. It was known in the city, during the day, that his physical faculties were failing, and that his life could hardly be protracted to any considerable length of time.

JULY 8.

Death of Mr. Thomas Jefferson.—It becomes our duty to day to announce the death of the venerable JEFFERSON. He expired a few minutes before one o'clock, on the fourth of July, 1826, at the age of *eighty three years, three months, and two days.* It was only yesterday that we were called upon to record the death of JOHN ADAMS, on the same day, at the advanced age of *ninety two.* The circumstances attending the death of these two venerable old men, both formerly Presidents of the United States, both signers of the *Declaration* of Independence, both called away on the same day, and that, too, the fiftieth anniversary of the day when that instrument was signed—all form a co-incidence, of which the world scarcely produces a parallel. It cannot be doubted, that if the choice had been with them, they would have fixed on the very day, for the termination of their mortal career, which an all wise God has seen fit to choose for this solemn purpose, and which, henceforward, will be considered as doubly sacred. Over the death of these distinguished men, then, we cannot grieve; they have gone to their rest at the day and hour they wished, after seeing themselves surrounded by millions of grateful human beings whom they in common with the other patriots of the revolution, had contributed to render free, and happy and independent.

Hayti.—Since our last, says the Maine Intelligencer, we have seen other letters from Hayti, which lessen in no degree, the dark coloured picture we then drew, of Haytien affairs. Those letters state that nothing but the personal influence of general Magny, who commands in the North, has prevented the blacks, from breaking out, in open rebellion, against the government, and seizing the property if not sacrificing the lives of the whites and mulattoes. This patriotic chief, himself a black, is brave, generous, and humane—a lover of peace and order—and zealous for maintaining the government as it now stands; but should his army, in a moment of strong excitement, and forgetful of his paternity towards them, cut him off, a state of things might arise, as destructive as the wildest scenes that were exhibited during the insurrectionary war between Christophe and Petion. In such an event, the property of strangers, on both sides, would be sacrificed.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, MAY 29.

(From the *Austrian Observer.*)

Constantinople, April 25.—The Porte has just been informed, that the attack of Colonel Fabvier, on Negropont, has totally failed, and that the corps of regular Greek troops, which he had formed, almost wholly destroyed. The beginning of this enterprise seemed to promise success. Fabvier had, in fact, surprised Carysto, an open town, the Turkish garrison of which retreated into the citadel; but the colonel having lost his time in attempting to take the citadel, and his provisions being consumed by Omer Pacha, governor of Negropont, who hastened to aid Carysto, with a numerous body of cavalry. The Greeks seem to have neglected every precaution, for they were suddenly surrounded, and, in spite of an obstinate resistance, almost entirely annihilated.

Colonel Fabvier, with about 400 men, succeeded in fighting his way to an islet, or rock, called Stora, where, during several days, and suffering great privations, he had to combat the Turkish forces, till he was taken off with the small remains of his corps, by some of the vessels of the insurgents of Tino and Syra, which conveyed him to Tino. There is a report that Fabvier, after this unfortunate attempt, has resolved to quit Greece as soon as possible, and that he has communicated this intention to the Greek government in a letter, couched in the most expressive terms. The Porte has published a bulletin respecting the events in Negropont, in which the loss of the insurgents is stated at above 1,000 men, besides several cannon, standards, &c.

The marauding expedition to Beiroot, in Syria, undertaken by a division of Greek vessels, commanded by the famous Vasso Bracowich, has not succeeded, the plunderers having met with great resistance from the inhabitants, and the troops, commanded by the Kiaja of the Pacha of Saide, were compelled to fly, and re-embark, after losing about 50 men. They precipitately returned to the Archipelago, without attempting to land either on Cyprus or Rhodes, as was apprehended. The French Rear admiral Rigny was at Syra when these pirates arrived there, and seemed disposed to indemnify themselves at the expense of the inhabitants of that island, for the ill success of their enterprise. The energy of the French Admiral saved Syra from the danger which threatened it, by forcing Vasso and his companions to sail to Negropont, where they picked up Fabvier, and the weak remnant of his troops, who were reduced, on the Rock of Stura, to the last extremity.

(From the *St. Petersburgh Journal.*)

Augsburgh May 21.—The supplement of the *Allgemeine Zeitung* contains the third and last part, of the very detailed note of the Austrian Ambassador, to the government of the Netherlands, on the free navigation of the Rhine. It concludes with the following observations:—

" His imperial majesty cannot recognise the right of the government of the Netherlands, any longer to withhold the execution of the principal obligation into which it had entered at the moment when the country itself was delivered up to it. His majesty cannot recognise the right of the government of the Netherlands to convert positive and precisely defined arrangements into a conditional and eventual convention, with respect to which it would always be in the power of that government to leave them in a permanent state of non-execution.—His majesty cannot possibly allow the government of the Netherlands to make the execution of article 5 of the treaty of Paris, dependent on the conclusion of an unanimous and general agreement, *articles 108 and 109 of the Act of* Congress, and of articles 19 and 31, relative to the navigation of the Rhine, when on the other hand, the government of the Netherlands shall have fulfilled its own engagements, it will be able, in the consciousness of having done its duty, to remonstrate against the impediments which may still exist, in other instances, to the injury of the commerce of nations in general; and, in this case, we have no doubt that it would find, in the powers who have guaranteed the treaties of Paris and Vienna, much good will to support its just claims in favour of the free navigation of the Rhine, as the ancient government of the United Provinces found support and assistance in prohibiting the navigation of the Schelde, according to the stipulations at Munster. The cabinet of London, in a note of 1st November 1825, has expressed the same conviction and the same regret. The cabinet of Vienna cannot but accede to the considerate and just observations of Sir Charles Bagot, in which the cabinet of Vienna does not hesitate perfectly to concur.

" It was in consequence of this common conviction, that the undersigned was instructed to join in the conclusion of the British ambassador, and to invite the ministry of the Netherlands to proceed with sincerity to the execution of that part of the treaty, the performance of which depends on that government.

JUNE 5.

(From the *Pilote* of Friday.)

Paris, June 1.—A letter from Zante of 7th May, in the *Diario* of the 20th, says, that Ibrahim's plan of operation, after the taking of Missolonghi, was not then known. Some thought that the place would be entirely razed; others, on the contrary, believed that its fortifications would be repaired. Several Turkish corps were on their march towards Corinth, of which as well as of the Istmus, they intended to take possession, that the Ottoman army might have a free passage to the Morea.

The Pacha of Egypt (we still quote the *Diario*) has formerly declared that he would sacrifice the last crown and the last man to conquer the Morea. He attaches the more importance to the possession of Greece, as it would give him a footing in Europe, and bring him nearer to the seat of civilization. Besides, it is close to Albania, the troops of which have assisted him to conquer Arabia. By this conquest he would be enabled to reenforce his army with 20,000 soldiers, and his fleet with 10,000 intrepid seamen.

Prince Lutzow, formerly Internuncio at Constantinople, is appointed Austrian ambassador to the court of Russia.

The *Hanau Gazette* of 27th May says, that a cabinet messenger coming from Constantinople has announced a revolt among the Janissaries.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, MAY 30.

French papers to the 30th arrived last night by express. They are chiefly taken up with the theme of Missolonghi. Intelligence from Augsburg, of the 22d, gives very unfavourable accounts of the health of the emperor of Austria. He suffers, it is said, under a *marasmus*, or general wasting of the solids;—the consequence, most probably, of the violent attack of sickness under which he lately suffered. It is a source of comfort to him under such circumstances, that the amicable arrangements between Turkey and Russia, in which Austria is so deeply interested, have been finally settled. From the description of the disease, the case of the monarch is much more dangerous than during his late fever.

Chamber of Deputies—Sitting of May 27.

The order of the Day was, for delibarating on the sum to be appropriated for Public Instruction, viz. 540,000f., for the general administration.

M. Casimir Perier desired to know what exactly was the state of public instruction. Yesterday, it was said, that seven establishments were under the direction of a celebrated society, and that they had been confided to them by the bishops, and were beyond the reach of the civil authority.

The bishop of Hermopolis admitted, that there existed in France a great deal of agitation, produced by causes, which put in motion the strongest hopes and the strongest fears. It exists every where, and amidst all classes. When imagination is suffered to usurp the place of reason—when phantons are subsistuted for realities—the society, it may be said, is disordered. I do not pretend, he said, that this uneasiness will bring on commotions and revolutions. We have guarantees for the stability of the Throne; and I do not speak of uneasiness to inspire fear; but the former orator has referred to the discources which I delivered yesterday, and I hope, therefore, I may be permitted to make a few observations on what he said at the preceding meeting. It has been supposed that my refusal to associate with a pious meeting arose from weighty motives. This is a mistake. If I mentioned my refusal, it was to show that I took no interest in the question; and my motives for my refusal were this:—A member of any society is obliged to submit to some particular practices; to go to the meetings at the appointed hours; and to contract intimacies with some of the members of the society. This did not suit me. I did not wish to undertake new duties; and from this circumstance, no conclusion unfavourable to the congregation can be drawn. We are threatened with a celebrated society which, it is said, was proscribed in France. This is true; but it must be recollected that the decrees alluded to were much modified a short time after they were issued; so much so, that those affected by them had permission to return from their banishment, and they enjoyed the pensions assigned them by the government. I was young when I first came to Paris, and the chief professorships were then confided to members of this society, they were the Confessors and the *Directors* of many religious houses. Such was the state of things before the revolution; and thus the measures of severity were relaxed, or rather treated as never having been passed. A law of February 17, 1790, abolished perpetual vows could not be acknowledged, so that if an individual bound by such vows wished to contract a marriage, to which, by the canon law they were an obstacle, the present laws would be impotent to prevent him. But what has happened? Some of the members of the society alluded to returned to France after the revolution; they were tolerated by him who then governed France, who knew the rights he was so jealous of exercising. Cardinal Fesch promised to establish them a place at Lyons; and they must, therefore, have been considered as men not unworthy of being allowed to remain in France. Undoubtedly, to recognise their *civil* existence, not an ordinance, a law would be necessary. At present, we have not to discuss, whether this society shall be admitted or rejected (great sensation). This gentlemen, is all which I have at present to say on this important question. To me it seems that these explanations are of a nature to tranquillise the Chamber as to the subjects of uneasiness brought under notice by the preceding orator.

M. Casimir Perier, in reply, remarked, that the bishop of Hermopolis had contended, that the acts for expelling the Jesuits had fallen into desuetude, because the Jesuits had returned to France. But how did they return? As a religious body?—No, as individuals; and as to the law of the Constitutional Assembly which has been quoted, that only applied to religious corporations existing at the time, and not to a proscribed sect. It was sufficient that that sect had been condemned by an unrepealed law, and if it existed, it was in defiance of the laws of the realm.

Rome, May 7.—On Ascension Day the Pope, in excellent health, attended the Papal Mass in the church of Giovanni in Laterano (where it was always performed on that day), and afterwards gave his benedictions from the balcony. Attempts were made in the time of the late Cardinal Gonsalvi to induce him to prohibit the French Journals, but without success; for he generally answered, "Poh! the Roman don't read." The present government which in the first two years magnanimously overlooked the scandalous attacks of those Journals, seems at length to have lost its patience; and, in addition to the *Constitutionnel*, which was before prohibited, though only in appearance, and, as it was then affirmed, at the instance of the Jesuits, the prohibition has just been extended to the *Journal des Debats*, the *Courier Français*, and the *Etoile*. Nobody wonders at the fate of the first three Journals, but that the ministerial Journal, the *Etoile*, is prohibited, induces our newsmongers to connect it with other events.

Of the news of the day, the most important is the report that the Order of Malta will be removed to a city in the Papal dominions, and that the Bull on the subject is in the press.

JUNE 2.

(From the *Etoile*, dated May 30.)

Paris, May 29.—The Greek fleet is gone to the Archipelago, whither it is supposed that it will be followed by the capitan Pacha, who has sailed towards the south. Ibrahim is gone to Tripolizza, whence he will proceed against Napoli di Romania; and the Seraskier is commissioned to make himself master of Corinth. Discord still reigns among the Greeks, who are puffed up with pride at the appearance of success, and reduced to despair at each disappointment.

Enfranchisement of the Russian Peasantry.—A memorable circumstance in the history of Russia, which will ever endear the name of the late chancellor of that empire, Count Rumantsof, to the advocates of freedom and the friends of humanity; gave a new and a powerful impulse to Alexander's wise plans. In 1803, the Count had expressed a wish to be allowed to give some of his vassals their liberty, and to bestow upon them some portions of land, so that they might become free cultivators, a class hitherto unknown in Russia. Alexander, ever alive to the interests of the peasantry, by an ukaz of the 4th of March of the same year, created this new class of subjects. By virtue of it, every landed proprietor was permitted to transfer to vassals, on giving them their liberty, assigned portions of land, to be held by them as free cultivators, either by sale or on other conditions. In 1804, the enfranchisement of the peasants steadily, though slowly, continued. The government took care that those who were made free should have sufficient means of subsistence, and that their liberty should really be a blessing. In 1805, M. Solovof, a nobleman, and a counsellor of state, presented a glorious example to his countrymen, by liberating five thousand of his vassals, who were to pay him, in nineteen years, one million and a half of rubles for the lands given up to them: an example which has been followed by a few patriotic individuals; and the emperor, from that time, constantly promoted the cause of emancipation, except during a few of the last months of his existence. Slavery was formerly abolished by the nobility of Courland in 1818; and the nobles of Livonia decreed, in 1819, its gradual abolition; so that, by 1826, all the peasants of that province should be free, while all children, who were born after the publication of the ordonnance of 1819, were to be free from their birth.—*Monthly Review.*

(From the *Pilote* of Tuesday, May 30.)

Paris, May 29.—A letter from Corfu of the 17th April, which we find in the *Diario di Roma*, says, that the intrepid Canaris lost his life in a naval action, which took place on the 14th of that month, between the Turkish and Greek fleets, as well as the Renegado Senes, brother in law to Ibrahim Pacha. The same letter says, that Fabvier was betrayed by two Greek captains, who abandoned him with their troops, which caused him to be repulsed by the Turkish garrison of Caraboba.

It is said that England proposes to Spain to pay what it owes to France, provided that it will recognise the independence of its Colonies, and dismiss the Army of Occupation.

The *Memorial Bordelais* says, that there is more talk than ever of the retreat of the duke de l'Infantado; it even seems that the deplomatists have expressed a wish that he should quit the helm. M. Ofalia is spoken of to take the place of prime minister; others speak of two counsellors of Castile as his successors.

We learn from Madrid that there has been formed in all parts of the kingdom an *Anti-Apostolico-Carlist* Junta, which communicates directly with the Director General Precacho, and that it has already been of great service to the internal tranquillity of the kingdom.

Private letters, received yesterday at Paris, announce that the greater part of the garrison at Missolonghi, after having made its way through the Egyptian army, and saved the women and children, who accompanied it, has arrived at Salona.

JUNE 5.

French papers to the 4th, have arrived by express. The *Etoile*, of which we subjoin extracts, is chiefly taken up in attempting to disprove the contradictory statements of the other journals with respect to the alleged perturbed state of Spain and Portugal. We have also some more last words about Missolonghi. The troops of the Pacha, it is asserted, are determined to do *leur possible* to obtain possession of the whole Morea, not for the purpose of rendering up to the dominion of the sultan, but for the more intelligible one of retaining it for the use of their master, the Pacha, who is exceedingly anxious to obtain a footing in Europe.

JUNE 7.

(From the *Journal de Paris.*)

Paris, Juny 3.—Nothing is spoken of in St. Petersburgh but the admirable conduct of the Emperor Nicholas at the period of the late troubles. Greater courage, coolness, and magnanimity could not have been evinced. A Sovereign who thus conducts himself at the age of thirty, offers splendid guarantees for the future.

The subscription in favour of the Greeks continue to go on in the most satisfactory manner throughout Germany and Sweden.

JUNE 9.

(From the *Etoile* of Monday.)

Madrid, May 28.—It is stated that the band of Corona has been dispersed, and that he has taken refuge in Gibraltar.

An edict of the governor of Almeira, dated the 10th inst., orders measures of precaution, founded on anonymous information, which announces a movement of the enemies of the Altar and the Throne on the 15th of June. The inhabitants have entered their names, that they may be promptly called, in case of alarm, to the posts which may be assigned to them.—They are forbidden to meet in public or in private, by day or night, more than three in number, except in cases of absolute necessity, and with the permission of a commissary of police. They are likewise interdicted from being abroad after ten in the evening without a light, and more than two in company. Whoever shall transgress these rules, or give cause of suspicion, will be punished with rigour.